

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld, 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-viste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Mirujte vender!

„Na Ljubljanskem gimnaziju pravijo, da bo imel „narodni“ profesor Kaspret največ veselja s svojimi žrtvami. Vrtal in vrtal je toliko časa, da bo ogulil nekaj revnih staršev za šolnino in da bo snedel nekaterim dijakom stipendije seveda vse v prospeh ljubljene našega naroda. Rad bi ga videl tega dičnega vzgojitelja mladine, po katerem že vpršujeta na Goriškem gimnaziju Gross in Vrba, kako mu bo ta dan zavijala v aktih konstatovana nervoznost njegov ohras v gube veselja; gotovo bodo poteze mnogo lepše, nego takrat, kadar razlaga v zgodovini delovanje papežev ali katoliške cerkve sploh, ali kadar se norčuje iz revežev-dijakov, ki prestopajo iz nižje na višjo gimnazijo.“

„Slovenec“ z dné 10. februarja t. l.

„Slovenec“ ima, kakor vse kaže, prav goreče sovraštvo do učiteljev na naših srednjih šolah! Prej kot ne radi tega, ker se kaplanu Erženu ni posrečil znani naskok na našo gimnazijo, in ker so pri tisti slabo dišeči denunciaciji sami v jamo padli, ki so jo hoteli drugim kopati. V sobotni številki pa je omenjeni dnevnik — v podlistku, kojega je prej kot ne spisalo nezrelo dijaško pero — priobčil napad na učitelja, kojega imenuje s polnim imenom, predbacujoč mu, da je iz golega sovraštva delil dvojke, ter ubogim staršem s tem nalašč naložil plačilo šolnine. Naravnost se učitelju, ki posluje ravno tako pod prisego kakor drugi cesarski uradniki, očita, da postopa proti svoji prisegi, in da proti boljšemu svojemu prepričanju dijakom daje slabe rede, tako da pridejo vsled tega v neurečo tudi nedolžni stariši. Učitelju se tukaj z ostudno hladnokrvnostjo imputira dejanje, ki ga mora v javnem mnenju ponižati. Izročča se torej učitelj mladine javnemu zaničevanju, in to gotovo ni mala šala, ki bi se smela v zvezo spraviti z neslanimi burkami, koje nahajamo obilokrat v „Slovenčevih“ podlistkih. Če resen, in pristavimo takoj, če pošten list kaj takega piše, mora imeti popolne dokaze v rokah. In če ima v rokah take dokaze, potem je s častjo zavezan, da z napadom objavi ob jednom tudi dokaze. To bi bilo pošteno, ali še bolj pošteno bi pa bilo, če bi se dotični dokazi predložili kompetentni oblastnji, ker je razmerje mej učitelji in

učenci samo ob sebi delikatne narave, tako da bode malokdaj služilo stvari sami v korist, če se o tem razmerji pisari po javnih listih. Najslabeje se pa služi stvari, če se take in jednake reči kakor raztrgano perilo razobešajo po predalih predpustnega podlistka, in posebno v časih, ko se ravno delé spričevala, tedaj v časih, ko toliko lenih dijakov, ki so svojo dvojko pošteno zaslužili, na vse usta zabavlja na svoje nepravilne učitelje. In če tak dijaklenih čuje sedaj, da se v glasilu mogočne klerikalne stranke radi njegovih dvojk napada profesor, ali menite, da bode to dobre uspehe rodilo? Ali menite, da se bode tak dijak poboljšal, da se bode odslé pridneje učil? Nasprotno, postal bode še večji lenuh, in tolažil se bode s tem, da se učitelj nikakor ne bode upal udariti ga s pošteno zasluženjo dvojko, ker ima drugače — ne učenec-lenuh, pač pa učitelj — pričakovati, da pride — v „Slovenca“! Če to ni narobe svet, potem takega sveta sploh ni!

Ravno sedaj delé se spričevala. In naša bela Ljubljana je dijakom prava dobrotnica. Kanonik Jeran in drugih obilo imenovati je s častnim priznanjem v tem oziru. Ali nekaj se ne da tajiti! Podpore, kakor je zasebnštvo daje našemu dijaštvu, ne iščejo dobri dijaki, v prvi vrsti iščejo je slabi dijaki. In premisleka je vredna okolščina, da je velika množica podpiranih dijakov prav slaba v svojem napredku, in zasebni dobrotniki nam bodo pritjrali, da to podpirano dijaštvo le prerado prav slaba spričevala v hišo prinaša. To pa še ni najslabeje; slabjšega pomena je tista cinčnost — drugega izraza ne moremo rabiti — s koje se taka spričevala dotičnim dobrotnikom predlože. Prav tako, kakor bi spričevala ničesar ne pomenjala, kakor bi bila le postranska stvar! Pač, resnica je, energičen učitelj, ki bi dijaško zasebno podporo pametno organizoval, tako, da bi te podpore nevredni deležni postati ne mogli — kar se sedaj mnogokrat pripeti — pridobil bi si velike zasluge za tisto dijaštvo, ki je podpore v resnici potrebno. Tako pa se nahaja vse v največjem neredu; podpirajo se največkrat dijaki, ki nosijo že sedaj kali potepuštva v sebi; s tako podporo odpirajo se nehoté steze tistemu duševnemu proletarstvu, kakor ga obilo izhaja iz naših prenapolnenih gimnazij. Stvar je premisleka

vredna, ali v roko bi jo morali vzeti učitelji sami, ki so jedini poklicani, pri vsakem slučaju glede vrednosti podpore oddati svoje merodajno mnenje.

Gotovo pa so učitelji prva in zadnja instancija, ki naj razsoja o tem, koliko se je naučil ta ali oni učenec, in kakov red da mu gré. Tukaj si tujega sodnika niti misliti ne moremo, in neumnost je, če se kaj takega razpravlja po javnih listih. Mladina je vedno pripravljena, postopati in lenariti. Če ni pritiska, ni napredka. Klicati učitelja pred sodni stol tega ali onega lista, in to zategadelj, ker je temu ali onemu dijaku pripečatil dvojko, je gotovo največja nesmisel. To pa je tudi naravnost pregrešno, ker se s tem demoralizuje mladina, ki je, kakor znano, vedno rada na tisti strani, kjer se opravičuje njena lenoba. Kolikor bolj bode zabavljali nad profesorji, toliko več postopacev imeli bode ob svojem času v deželi. Sedaj še lahko vganjate predpustne neslane burke, tedaj pa vam bode veselje do taci burk prešlo!

Nahajamo se na polju, kjer bo morda pametna beseda vender le dobila svoje mesto. Hudobije vam ne očitamo, in prepričani smo, da želite slovenski mladini najboljše, kakor ji to tudi mi želimo. Kar počenjate, počenjate zategadelj, ker ste užaljeni, da se na gimnazijah ne pleše po vaši piščalki. Vsaj je obilo družih plešišč, kamor lahko zahajate s svojo piščalko, in kjer bode vedno dobili nekaj plesalcev, ki bodo — bodi si iz prepričanja, bodi si iz egoizma — plesali po vaši godbi. Gimnazijo pa puščajte pri miru, usmilit se slovenske mladine, in ne sejajte osata mej njo in njene učitelje! Drugače si nakopljete odgovornost, ki vas bode pred božjo sodbo bolj morila, nego drugi grehi, kojih imate tudi nekaj! Kdor ima ušesa, naj posluša, in kdor je moder, bode brez težave umel vse tisto, kar smo hoteli povedati!

Deželni zbor kranjski.

(XI. seja dné 10. februarja 1894.)

(Konec.)

Poročilo upravnega odseka gledé dovolitve priklad za cestne namene, (por. posl. Lenarčič) se vzame na znanje brez ugovora.

Poročilo odseka o letnem poročilu deželnega odbora o § 2. (davki) (por. posl. Pfeiffer) se vzame na znanje.

LISTEK.

Werther.

(Srbski spisal L. K. Lazarevič. Preložil J. P. Planinski.)
(Dalje.)

Mladen zamišljeno prebira knjigo, ali takoj zapazi več mest, malo ne na sleherni strani, podčrtanih s svinčnikom. Čita pazneje. Ali je ta mesta podčrtaval sam Janko ali gospodar knjige, profesor Nedč, tega ne vem, ali Mladen je seveda sumil samo Janka. In iz teh podčrtanih mest si on ustvari popolno sliko Jankovo in zazdi se mu, da ga pozna že Bog vé kako dolgo. Ne vedé, čemu, prične na listič papirja zapisavati razne opazke na Wertherja, katere je vse prej razodel Kataniču: „Poslušaj, prosim te!“ in potem je prečital z usiljeno deklamacijo kako bedasto Wertherjevo lamentacijo na svet, na ljudi, na nebo in Boga in na vse, kar vidimo in česar ne vidimo. Katanič je zadovoljno poslušal Mladenove ironične pripombe, v katerih je nazval jedenkrat Goetheja celo budalo.

— E, sedaj vidiš! Sedaj poznaš tega Janka in poznaš svojo ženo. „Wertherja“ si prečital, — sedaj treba krojiti načrt.

— Vem, pravi Mladen, a prav za prav ni niti vedel, kakšen načrt bi to mogel biti. Truden je že bil, zatorej zopet ponudi Kataniču knjigo:

— In to?

— Vrneva mu jo. Mar misliš, da vé, da jo je imel tedaj v roki?

— Čuješ! reče Mladen, ni lepo od naju...

— Kaj ni lepo?

— To vender! Z očmi pokaže na knjigo. Midva sva nekaka ogleduha njegova.

— Beži, prosim te! pravi Katanič. Lezi, pa spi! Naposled pričneš še ti plakati kakor Werther.

Mladen — da ne bi bil Werther — se nasmehe in poslušno leže v posteljo.

* * *

Drugi dan okolu desetih se vrne Marija s Cujo iz sela. Mladen je bil s Kataničem v njega sobi. Ko uzre soprogo skozi okno, kakor da mu je zginila zavest. Nekolikokrat globoko zadiha, potem pa hiti kakor brezumen na plano.

— Stoj! zakliče mu Katanič, počakaj, da se dogovoriva!

— Že vem sam vse!

— Ali stoj, pomiri se!

— Ne boj se ti zame, jaz sem miren.

Zopet hoče skozi dveri. Katanič ga pridrži:

— Tisto poročnikovo pismo ji pokažeš. Tako, seveda, mimogredé, v smehu ali...

— Dobro, dobro!

Mladen se mu iztrga in izide. Katanič začne razburjeno begati gori in doli po sobi.

Snidenje Mladenovo s soprogo je bilo dokaj laglje, kakor bi si bil človek mislil. Razburjenost je bila vzajemna, a pri tem tolika, da drug drugega nista mogla pogledati s hladnim očesom, katero jedino more soditi. Mladen je šel s tugo za izgubljenim rajem, Marija z nemirno vestjo. Snidenje je vender bilo toliko krepko, da je v usodnem trenutku i obup z jedne i grizeuje vesti z druge strani izgubilo vso silo. On dobi njo čisto takšno, kakeršno je dovel — odkrito, veselo, iskreno, vedrega čela, z očito radostjo; a ona njega takisto velikega, blagega, z nekako, rekel bi, očetovsko nežnostjo. Sladka prevara samega sebe se je razlila nad tem snidenjem in udušila vse črne misli, katerim itak ni bilo usojenega duška. Saj vender obup in nemirna vest ne bivata lahko v človeških prsih. Človek ju bje s tem, kar koli doseže, ali najlaglje z omamo.

Mladen je mislil, da je nemogoče, „absolutno nemogoče“, Marija je advokatski mislila: „Pa kaj

Istotako o § 7. B. (deželni dobrodelni zavodi) (por. posl. Grasselli.)

Pri tej točki govori posl. Hribar o izbornem primariji gosp. Šlajmerju, katerega naj se, če le mogoče, naveže na deželo s tem, da se mu zboljša službeno stanje s tem, da se poviša primerno njegova plača. Za to stavi primeren predlog. O tej stvari govorila sta posl. baron Schwegel in dr. Tavčar, kateri poslednji posebno poudarja potrebo, da bi se ustanovila lastna lekarna v novi bolnici in omenja nekatera druga vprašanja. Stavlja nastopno resolucijo:

Deželnemu odboru se naroča, da razmotriva sledeča vprašanja:

- 1) Bi ne kazalo, plačo primariju dr. F. Šlajmerju zdatno povišati;
- 2) bi ne kazalo, bolnike z vnanjih, posebno Tržaških bolnic prepeljati v Ljubljano, da se troški zdravljenja pomanjšajo;
- 3) bi ne kazalo, ustanoviti v novi deželni bolnici lastno lekarno — ter o vsem tem v prihodnjem zasedanju poročati;
- 4) bi ne kazalo, v novi deželni bolnici ustanoviti deloma lastno režijo.

Posl. Hribar se strinja z resolucijo in umakne svoj predlog.

Poročevalec Grasselli se strinja z resolucijo, prizna veliko spretnost primarija g. dr. Šlajmerja in izjavi, da je dež. odbor že mislil na ustanovitev bolniške lekarne, za katero so rezervirani prostori.

Resolucija posl. dr. Tavčarja se vzprejme.

Dalje se je vzel na znanje § 7. C poročila deželnega odbora (deželni muzej) in se je izrekla zahvala vsem podpirateljem muzeja.

O § 8. istega poročila (por. posl. Stegnar) A (ljudske šole) oglašajo se v splošni debati posl. Hribar. Naše ljudsko šolstvo ni vseskozi tako vravnano, kakor bi moralo biti. Pri Ljubljanskem ljudskem šolstvu se je pripetila očitna nezakonitost. Na Ljubljanskih ljudskih šolah se ne sme pred 3. učnim letom učiti drugi deželni jezik. Da se na nemških šolah gleda na to, je jasno, ne na slovenskih. Navaja konkreten slučaj, da se v mestni deklinški slovenski šoli že v drugem letu začne s poukom nemščine. Omenja razmere na tukajšnji realki in konečno nasvetuje resolucijo:

Deželnemu odboru se naroča, naj vzame v pretres, če bi ne kazalo sezidanje šolskega poslopja v Čepeljah, okraja Črnomajškega pospešiti s tem, da se dovoli v ta namen iz deželnega zaklada brezobrestno, v 25 letih vračljivo posojilo 1200 gld., katero bi se naj vključilo na šolsko poslopje in naj poroča o tem v bodočem zasedanju.

Posl. dr. Schaffer ugovarja resoluciji.

Posl. Povše omenja, naj bi se ne pretiravala šolska bremena, ker sicer se v ljudstvu budi neka mrznja do šole.

Dež. predsednik baron Hein pravi, da so stroški za šolstvo neizogibni, ker še iz daleka nismo tam, kjer bi po zakonu morali biti.

Posl. Svetec pravi, da ni mogoče povsodi razširjati šol, paziti je torej, da se taka razširjevanja ne vrše po nepotrebnem. Omenja poldnevnega šolskega pouka, ki bi ugaljal ljudstvu in tudi otrokom, posebno oddaljenim.

bi bila jaz takega storila? in je tako rekoč izživela dejstva, ki so se i v nji izven nje kopičila.

Vnamejo se čisto navadni razgovori. Izprašujeta se po zdravju, po potovanju, po domu in tako marsikaj. In Bog vé, ali ne bi bila s tem pri kraji vsa historija, da nista oba nekako plaho pogledala skozi okno, ali se ne prikaže morda odkod „ta Janko“.

Mariji bi bilo najljubše, da takoj odpotujeta. Z gobo vesele pozabe je izbrisala ona vsak prizor iz svojega življenja in razmere z Jankom, in v sladkih čutilih čestitega življenja je postajal ogenj, kateri je nekoliko dni prej v nji plamenel, vse bolj in bolj bled in bladen. V teh mislih se je iskreno in nežno nagibala k Mladenu, kateri je s polnim srcem poljubljala nje mehke lase. Že je prišlo vse na staro mero, ko je jelo solnce bti naravnost v teme.

Gresta k obedu. Vstopita v gostilno. Za ono mizo že sedi zamišljeni Janko.

Marija predstavi z ono silno močjo, prirojeno našim lepim polovicam, radostno in iskreno svojemu soprogu razburjenega Janka, „mojega prijatelja izza mlada, kateri mi je bil tu v vsem ob roki“.

(Dalje prih.)

Poročevalec Stegnar priporoča reorganizacijo obstoječih šol, to bo več koristilo, nego pa ustanavljanje novih, včasih nepotrebnih šol, kvalitativno naj se zboljšuje šolstvo, ne pa kvantitativno.

Posl. Povše vpraša, kaka podlaga je bila pri štetju otrok po narodnosti v občini Draga na Kočevskem? Številke so glede na ljudsko štetje uprav gorostasne.

Posl. Hribar govori o potrebi ustanovitve slovenske šole v Čepeljanski občini, katere otroci morajo zdaj hoditi v nemško Loko. Naj bi se tej občini dovolila izredna podpora 1200 gld. Za to stavi primerno resolucijo. Dalje omenja čudno ljudsko štetje v Kočevskem okraju v občinah Draga in Trava, o čemur se pa ni čuditi, če se ve, kdo je vodil to štetje. Kar na stotine Slovencev se je v 10 letih spremenilo v Nemce, kakor da je prišel nad njih sv. duh v podobi plamtečih jezikov. Kričča krivica se godi slovenskemu ljudstvu pri štetju otrok po narodnosti, ako se gleda na razmero mej slovenskimi in nemškimi prebivalci. Ljudje se niso ponemčili v teh 10 letih, a okrajni glavar pl. Thomann začel je neko gonjo na Slovence, hotel je celo v Travi po sili spraviti na površje nemški občinski zastop, kar mu je pa izpodletelo. V Dragi spremenil je takoj šolskega nadzornika, odstavil g. župnika in nastavil nekega priprostega kmeta Vessela (z dvema s) pozneje pa nekega Pospisila, ki pa je bil pametnejši od okrajnega glavarja in se je zahvalil ter poslal nazaj dekret. Pozneje prišel je neki mlad človek in takoj ga je pl. Thomann imenoval nadzornikom šole. Ta človek niti ne zna slovenski in se sploh obnaša tako, da je nevredno njegovega stališča. Če se tako postopa s slovenskim narodom, je to nezaslišano. (Klici: Sramota — škandal!) Vlada naj takoj prične strogo preiskovati vso to stvar in pokazala se bode resnica. (Dobro klici.)

Posl. dr. Schaffer skuša dokazati, da je ljudska štetje z l. 1890 prava, a ne ona z l. 1880, ko se je Nemcem zgodila velika krivica.

Dež. predsednik baron Hein omenja, kako se je vršila štetje in želi imeti dotični material glede omenjenih pritožb.

Posl. Hribar odgovarja na razne ugovore, in omeni predsedujočemu dež. glavarja namestniku baronu Apfalternu, ki ga skuša večkrat ustavljati v govoru, da se ne da motiti, oziroma, da naj dež. glavarja namestnik vpraša zbornico, je li ga hoče poslušati. Omenja nadalje nezakonito postopanje okr. glavarja pl. Thomanna pri občinskih volitvah.

Pri glasovanju o resoluciji posl. Hribarja nastane vsled čudnega postopanja barona Apfalterna, ki predseduje, razburjenost mej narodnimi poslanci, ki hote ostaviti dvorano.

Posl. baron Schwegel protestuje proti napadom posl. Hribarja na okrajnega glavarja pl. Thomanna.

Dež. predsednik baron Hein omenja še jedenkrat, da vsa stvar ne spada pred deželni zbor in želi z nova potrebni material.

O § 8. B. Obrtni pouk poročajo posl. Klein in se vzprejmo predlogi odseka:

1) Letno poročilo o § 8. črka B „Obrtni pouk“, marg. št. 10 do vštete 24. vzame se odobruje na znanje.

2) Ker koncem tekočega leta poteče doba nadzornikom obrtnih nadaljevalnih šol, ponavlja deželni zbor svoj sklep iz VI. seje dne 31. oktobra 1890 in XIII. seje dne 12. maja 1893 ter naroča deželnemu odboru, da o ti stvari z nova stopi v dogovor z c. kr. vlado v zmislu omenjenega sklepa.

3.) Deželni odbor naj tudi v bodoče Kunčevemu učilišču podela podpore iz deželnega zaklada.

Seja se zaključila ob 1/4. uri. Prihodnja seja v torek 13. t. m.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 12. februarja.

Državni zbor.

Včerajšnja „Wiener Zeitung“ je prijavila cesarjevo lastnoročno pismo ministrskemu predsedniku, s katerim pismom se državni zbor na dan 22. t. m. sklicuje.

Nezaupnica grofu Hohenwartu.

„Slovanski Svet“, piše o nezaupnici grofu Hohenwartu, pravi, da ta poslanec „ni zaslužil nezaupnice sedaj; on ni bil vreden zaupanja od slovenske strani nikdar in so bili še Čehi prekratkovitni, ko so ga slavili zaradi znanih fundamen-

talnih členov. Hohenwart ni tiral nikdar slovanske politike in je bil še mnogo opasnejši, nego pokojni vodja češkega konservativnega plemstva in kot tak tudi dolgoletni duševni vodja staročeške stranke pod vodstvom dra. Riegra. Grof Hohenwart je bil in je protislovanski politik, a sedanja nezaupnica kranjskih Slovencev kaže v primeri z značajem njegove politike razloge le omejene veljave, razloge, ki se ve da ne morejo razsežati čez meje interesov Slovencev v obče. No, dober začetek preobrata v političnem mišljenju je vsekakor ta nezaupnica, zato jo mora vsak politik avstro-ogerskih Slovanov z zadoščenjem in radostjo pozdravljati.“ — „Narodni Listy“ pravijo, da se nezaupnica ne da bagatelizovati z naredbom, da je Hohenwart l. 1891 dobil 243 glasov, ne morejo pa pritrditi tistim, ki napovedujejo kot posledico te nezaupnice konec Hohenwartovega kluba. Eksistenca tega kluba je odvisna od Hohenwarta in ta se bo gledé nezaupnice tolažil, da mu večina volilcev ni izrekla nezaupanja in da se ga tudi večina kranjskih poslancev še vedno drži. Tisti pa, ki hodijo za njim, morajo vedeti, da velja nezaupnica grofu Hohenwartu le formalno, fiktivno pa njim vsem. Hohenwart se je Slovincem tako odtujil, da ga brani proti njim — „Deutsche Zeitung“. On stoji vsaj z jedno nogo zunaj parlamenta — in to je posledica nezaupnice.

Deželni zbori.

V zadnji seji dež. zbora isterskega interpeliral je posl. dr. Dukič vlado zaradi občinskih volitev Pazinskih, poslanec Jenko pa zaradi nemškega in italijanskega dopisovanja državnih oblastev slovanskim občinam. Razni predlogi poslancev Jenka, Mandiča in Flega niso prišli v razpravo, ker je predsednik naznanil, da neitalijanskih predlogov ne pušča v razpravo. — V deželnem zboru dolenojeavstrijskem prišlo je do velikega škandala. Protisemiti so zapustili dvorano in liberalci kličejo vlado na pomoč, naj s silo uduši protisemitsko gibanje.

Graška tehnika.

V soboto popoldne se je razglasila ministerska naredba, s katero se je zaprla Graška tehnika na nedoločen čas. O uzrokih te vladne naredbe smo že govorili. Na interpelacijo o tej stvari v dež. zboru štajerskem odgovoril je namestnik takoj, a konkretnega ni nič povedal, nego samo obljubil, da se bo tehnika zopet odprla, čim se zagotovi učiteljem pristojna avtoriteta in pa disciplina mej dijaki. Graška tehnika obstoji že 67 let, a kaj takega se jej še ni primerilo. Sicer pa niso vsi ljudje tega mnenja, da ministerska naredba ni prestroga, kajti če so dijaki hudo grešili, tako se mora resnici na ljubav priznati, da tudi profesorji niso korektno postopali.

Pravda zoper „Omladino“.

V soboto zahteval je koncem obravnave zatoženec Weigert, naj se dovoli tistim zatožencem, ki so v preiskovalnem zaporu, da smejo v nedeljo vzprejemati obiske sorodnikov, ter pristavi, da v nasprotnem slučaju ne more jamčiti za ohranitev miru, in da zatoženci ne zapusté prej dvorane, dokler se jim ne ugodí. Drž. pravdaik je takoj zahteval, naj se Weigert disciplinarno kaznuje. Ker je vsled tega nastal velik šum in hrup, ukazal je predsednik, naj zapusté dvorano vsi poslušalci in vsi tisti zatoženci, ki niso v preiskovalnem zaporu. Ko se je to zgodilo, prigovarjali so zagovorniki ostalim zatožencem, naj zapusté dvorane, kar se je zgodilo po dolgem obotavljanju. Zunaj dvorane nastal je zopet velik hrup. Zatoženci so zopet zahtevali, naj se peljejo pred predsednika kaz. sodišču, na kar je pridrvelo dvajset paznikov z bodali na puškah in ti so potisnili zatožence v koridor kaznilnice. Praško prebivalstvo je jako razburjeno vsled teh dogodkov.

Vnanje države.

Srbska kriza.

V političnih krogih srbskih se pričakuje, da bo vlada te dni suspendirala ustavo. Mej radikalci zavladal je strah. Mnogi izmed njih so utekli v Zemun. Dasi pa misli vlada storiti odločilni korak, vendar nima niti liberalne stranke na svoji strani, ampak samo naprednjake. Liberalci nikakor niso zadovoljni z unanjo politiko novega kabineta. Glasilo njihovo priobčilo je te dni oster članek, v katerem ardito napada trojno zvezo in povdarja, da hočejo srbski liberalci, da bodi unanija politika v soglasju s politiko ruske vlade, in da naj se ne ravna po avstrijskih inspiracijah. Splošno se priznava, da so srbski liberalci s tem člankom napovedali vladi boj. — „Kölnische Zeitung“ javlja, da namerava ruska vlada prisiliti Milana, da zapusti Srbijo.

Francozi v Afriki.

Meseca januarja osvojili so si Francozi Timbuktu, vevlažno postojanko in središče trgovine v notranji Afriki. Storil je to polkovnik Bonnier na svojo pest, ne da bi mu bil to dovolil sudanski guverner. V tem, ko so se francoski listi še pripravili, ali je pogumnega polkovnika odlikovati ali kaznovati, došla je vest, da je mož z večjo ekspedicijo bil od črncev napaden blizu Timbukta in da so razen njega bili skoro vsi častniki in vojaki ubiti. V Parizu je ta vest naredila jako bolesten utis in obudila veliko žalost. Timbuktu pa zategadelj še ni izgubljen, ker ima poveljnik še 300 vojakov in 6 topov, s katerimi se bo mogel braniti, dokler ne dobi pomoči.

Dopisi.

Iz radovljiskega okraja, 9 februarja.
[Izv. dop.] (Nezaupnica grofu Hohenwartu.) „Slovenec“ je dné 7. t. m. priobčil uvodni članek „Grof Hohenwart in njegovi volilci“. Tu se mej drugim čita, da je bila nezaupnica Hohenwartu „večmesečni trud...“. „Slovenec“ v tolažbo bodi povedano, da je bila nezaupnica v 16. reci: šestnajstih dneh vsa podpisana in to bi bila lahko še veliko prej, kajti vsak volilec je drage volje storil svojo dolžnost. Slišalo se je po celem okraju: „To bi bili morali že davno storiti.“ Ko bi se bilo gledalo na množino podpisov, imela bi jih bila nezaupnica v tem časi več, nego ima „Slovenec“ ponatisenih, toda gledalo se je na kakovost. Vsak župan, kateremu je bilo mogoče v tem kratkem časi dostaviti nezaupnico, podpisal jo je rad, z veseljem. Samo jeden — nulla regula sine exceptione — kopitar po obrti, poseben ljubljeneč glavarjev, kateri mu bo, kakor se sliši, v kratkem pripel zaslužen križec na hrabre prsi, se je ustavil, da tako koristi svoji občini ter si pribori novih zaslug. — Ako pa je bila nezaupnica „večmesečno delo“, zakaj se ni preprečila v tolikem časi? Dokaz, da nimajo volilci res prav nikakega zaupanja do svojega poslanca. Dalje se čita v onem ponesrečenem članku, da so bili volilci „v rokah agitatorjev, ljudij političnih strastij in nerazsodne pameti.“ Kdor je torej zoper Hohenwarta, nima razsodne pameti! Mislimo, da imajo vrli poslanci, ki so izstopili iz Hohenwartovega kluba, vsi skupaj vendar morebiti toliko razsodne pameti, kakor n. pr. gosp. Andrej Kalan? Če bi pa bili — posito sed non concessio — volilci, ki so podpisali nezaupnico, sedaj „gole marijonete“, bili so to tedaj še toliko bolj, ko so grofa volili. In takrat so bili mej volilci tudi „gospodje“, ki so imeli svojega kandidata Povšeta. Zakaj takrat „gospodje“ niso volili Povšeta, ampak Hohenwarta, do zdaj še ni popolnoma razjasnjeno. Skoraj bi človek mislil, da so bili takrat tudi „gospodje“ „gole marijonete“.

Sicer pa naj „Slovenec“ pisari tako ali tako: mej volilci vlada trdno prepričanje, da grof odstopi — kajti toliko časti mu še pripisujejo — da bodo vendar kedaj videli mej sabo družega poslanca, živega, ne pa samo naslikanega.

Domače stvari.

— (Deželni zbor kranjski) ima jutri torek dne 13. t. m. svojo XII. sejo ob 10. uri zjutraj. Na dnevnem redu — ki ga pa še nismo dobili dostavljene — so točke, ki so ostale od zadnje seje in poročila raznih odsekov.

— (Iz pisarne slovenskega narodnega gledališča.) Jutri dne 13. t. m. ne bo radi priprav za „Prodano nevesto“ nobene predstave. Ta dan bode temveč glavna orkestralna skušnja za omenjeno opero. Dne 15. t. m. se vrši premijera „Prodane neveste“, za katero se še vedno dobivajo sedeži pri gosp. Češarku v stari čitalniški trafiki v Šelenburgovih ulicah. Dne 18. t. m. (nedeljo) pa se bode igrala burka „Gospod Sraka“.

— (Slovensko gledališče.) Nemci se s svojo dramatično literaturo ne morejo primerjati Francozom, Italijanom in Angležem, najmanj pa s svojimi burkami in veselimi igrami. Le malo je nemških veselih iger in burk, ki so se ohranile na repertoarju, a jedna najboljših so „Ugrabljene Sabine“. To je nič preveč osoljena satira na nemške profesorje in popotne glumce, humoristična karikatura v štirih dejanjih z dvema komičnima ulogama. V jedri teh ulog, namreč kot gledališki ravnatelj Striže, nastopil je v soboto v drugič naš odlični gost g. V. Anton in z njo dosagel tako velikanski uspeh, kakor ga more doseči samo igralec, kateremu je prirojena neusahna komična žila in ki je velik mimik. G. Anton je svojo ulogo igral mojsterski, nikjer ni pretiral, povsod je zadel pravi ton, kakor ga zadene samo pravi umetnik in vsled tega tudi slavil pravi triumf. V znak iskrenega priznanja izročen mu je bil krasen lovorjev venec s slovensko trobojnico — venec, kateri mu je bil pri prvem nastopu izročen, poklonili so mu bili Ljubljanski Hrvati — občinstvo pa mu je priredilo po vsakem dejanju burne ovacije ter se od njega poslovilo s klicem: Na svidenje! Mladina naša pa je bila tako navdušena, da je po predstavi čakala še pred gledališčem in tu g. Antonu priredila lepo ovacijo. Da je igra imela tako velik uspeh, za to gre

mimo gostu zasluga tudi našim slovenskim umetnicam in umetnikom, ki so se vsi, največ pa gospod Borštnik, resno in uspešno trudili na čast domačemu ensembleu.

— (Kronski darovi družbi sv. Cirila in Metoda.) Uredništvu našega lista sta poslala: Iz Kranja neumorni nabiralec gosp. Juraj Režek 18 kron, katere je nabrala redoljubna „nevesta“ na maskaradi „Slov. bralnega društva v Kranju“. — Iz Idrije g. Karolina Lapajne 4 krone, katere je nabral „stari invalid“ na maskaradi čitalnice Idrijske. Skupaj 22 kron. Živili redoljubne darovalke in darovalci in njih nasledniki!

— („Narodni dom“) V soboto potekel je rok, določen za izročitev ponudbe za zgradbo „Narodnega doma“ v Ljubljani. Društvenemu odboru so došle za zidarska dela štiri ponudbe, in sicer so se oferirale stavbene firme: Filip Supančič, V. Treo, Tönnies in Kranjska stavbena družba. Najnižje cene je postavil g. Filip Supančič, namreč nekaj nad 68 000 gld., tako da ni dvoma, da prevzame on delo.

— (Bolniško in podporno društvo pomočnih in zasebnih uradnikov za Kranjsko) ima v soboto, dné 17. februarja 1894 ob 8. uri zvečer v spodnji sobi „Kamničanove“ krčme, na Karlovski cesti hiš. št. 4 občni zbor. Na dnevnem redu je mej drugim volitev društvenega vodstva in posvetovanje in ukrepanje o prošnji podpornega društva pomočnih uradnikov državnih oblastev in uradov na Dunaji za denarno podporo.

— (Občni zbor moških udov društva Marijine bratovščine) v Ljubljani bode v nedeljo dne 18. t. m. ob 10. uri dopoldne v mestni dvorani, kar smo naprošeni prijaviti.

— (Postne propovedi za vojaško posadko Ljubljansko) vršile se bodo v farni cerkvi pri sv. Petru. Slovenske propovedi bodo dné 18. februarja in 11. ter 18. marca, nemške pa dné 11. in 25. februarja ter dné 4. marca.

— (Nesreča.) V Srednji vasi v Ljubljanski okolici padel je te dni težko obložen voz na 57 letnega gostača Antona Vampla tako nesrečno, da je bil mož takoj mrtev.

— (Novo gasilno društvo) se je ustanovilo v Kapli vasi v kamniškem okraju, ki bode delovalo tudi v bližnji okolici. Osnovni odbor je že predložil pravila v potrjenje.

— (Bolnica usmiljenih bratov v Kandiji) pod vodstvom ordinarija dra. Defranceschija dobila je od deželne vlade dovoljenje, da sme pobirati pri znanih dobrotah milodare za vzdrževanje te bolnice. Ker red usmiljenih bratov vzdržuje sam to bolnico, v kateri se bolniki zdravijo brezplačno, se je nadejati, da se dobrotniki spominjajo tega dobrodelnega zavoda.

— (Dinamitni naboj v Kočevskem premogu.) Mej premogom, ki se izvaža iz Kočevja na razne kraje kot režijski premog državne železnice našel se je v Selzthalu še ne razstreljen naboj dinamita. Bržkone je ta naboj, ki se pri razstreljevanji premogani unel, prišel le slučajno mej premog in ne iz zlobnega namena. Vendar se je pričela stroga preiskava.

— (Veselice.) Pše se nam iz Celja: Maskarada „Celjskega Sokola“ dné 4. t. m. uspela je prav dobro. V lepo okičenih čitalničnih dvoranah zbralo se je mnogo odličnih narodnjakov, gospé in gospodičin — o Celjskih ne govorimo — iz Savinjske doline odasno do Žalca, Št. Pavla, Griž, tudi Mozirja, nadalje je bil častno zastopan trg Sv. Jurij ob juž. ž., Laški trg in dr. Malone vse dame so prišle v krasnih, ukusnih kostumih. Ples je bil jako živahen in je trajal čez 4. uro zjutraj. „Celjski Sokol“ pa zapiše s ponosom letošnjo maskarado v spominsko knjigo in izreče srčno zahvalo vsem svojim prijateljem, ki so ga s svojim prihodom počastili. — Mariborska čitalnica priredila je dné 2. t. m. koncert s plesom, ki je sijajno uspel. Zbrala se je vsa slovenska inteligencija Mariborska, a došlo je tudi mnogo unanjih redoljubov, zlasti več slovenskih in hrvatskih visokošolcev iz Gradca. Splošno se sodi, da že dolgo ni bilo v Mariboru tako sijajne veselice, kakor je bila letošnja. — Iz Laškega trga se nam javlja, da je dné 2. t. m. vršivši se koncert ondotnega bralnega društva izborni uspel, za kar gre največ zasluge g. Pahorju in njegovi gospé soprog. Na koncert došlo je tudi mnogo zavernih narodnjakov iz Celja, Zidanega mostu itd. Bil je lep in nepozaben večer.

— (S Koroškega.) Znano je, kake težave se delajo od vseh strani slovenskim rodoljubom na Koroškem pri ustanavljanji slovenskih šol. Zdaj je deželni zbor koroški dovolil občini Kotlje, da se loči od občine Tolsti vrh in postane samostojna. Tako se hoče zabraniti slovenska šola, za katero je prosila občina Tolsti vrh. Ker je pa šolsko poslopje v Kotljah, morala bode občina Tolsti vrh skrbeti za svojo šolo. To bode sicer veljalo občino mnogo novcev, a vrli rodoljubi v Tolstem vrhu se gotovo ne bodo dali oplašiti in bodo izvršili, kar so pričeli.

— (Cesarsko darilo.) Za olepšanje glavne farne cerkve v Celovcu poklonilo je Nj. Vel. cesar vsoto 600 goldinarjev.

— (Umrli je) v Trstu g. Ludovik Lusner, c. kr. višji carinski oficijal v Trstu. Bil je dober rodoljub in znan v slovenskih kr. gh. Naj v miru počiva!

— (Zdravniška postaja v Trstu.) Minuli mesec iskalo je 309 oseb pomoči pri zdravniški postaji in sicer v 70 slučajih pri postaji sami, o ostalih slučajih pa so bili pozvani zdravniki izven postaje.

**Slovinci in Slovenke! ne zabite
družbe sv. Cirila in Metoda!**

Književnost.

— Slovensko-nemški slovar. Izdan na troške rajnega knezoškofa Ljubljanskega Antona Alojzija Wolfa. Uredil M. Pleteršnik. Deveti sešitek prinša slovsko gradivo od besede najada do besede ob.

— „Vienac“ ima v svoji 6. št. naslednjo vsebino: Poleg nadaljevanja tragedije „Boleslav“ od Miletčič, arabeske „Bijelo svadbena odijelo“ in črtice „O razvoju organskega života na zmlji“ se nahaja tu sestavek „Kako je bizantinski car Justinijan postao Slaven“ od F. Ššči, in literarni portrait „Alfred de Musset“ od Oskar pl. Salopeka, znani pesnik Guro Arnold je pa na čelu tej številki priobčil dvoje zvonjelic. Sliki: Josip Cimperman po reliefu kipu slovenskega akademičnega kiparja Al. Gangla in „Sveti trije kralji“ po sliki Jurija Šubiča.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Gradec 12. februarja. Namestnik je v dež. zboru izjavil, da se tehnika ni zaključila zaradi lanskih dogodb, ampak zaradi brošure, ki je bila pred kratkim izdana. Minister bo skoro gotovo ustregel prošnji profesorjev, naj se proti njim začne disciplinarna preiskava zaradi očitaj te brošure. Čim se dobe jamstva, da se bodo dijaki držali discipline, storila bo vlada, kar le mogoče. Namestnik opozoril poslance, naj v tem oziru uporabijo svoj veliki vpliv.

Praga 12. februarja. Današnje razprave zoper „Omladince“ niso se zatoženci hoteli udeležiti, ker je bilo v dvorani vse polno redarjev. Zatoženci so ekscedirali, razgrinjali prsa, pozivljaje redarje, naj jih prebodejo. Predsednik je dal vse zatožence odpeljati iz dvorane. Ko se je razprava zopet začela, obnovili so zatoženci izgrede. Zagovorniki so na to izjavili, da odlože zagovornišvo, na kar so zatoženci odgovorili, da ne potrebujejo zagovornikov. Razprava se je potem do jutri odložila. Ko so zatoženci zapustili dvorano, klicali so, da jih ne bo več obravnavam.

Praga 12. februarja. Policija v Rakovniku je zasledila storilca svoječasnega atentata na odvetnika Wolfa. Storilec, neki rudar, je priznal, da je ukradel dinamit in prouzročil dotično eksplozijo. Dinamit je imel pokopan. Na podlagi njegovih izpovedij se je našla vsa zaloga.

Beligrad 12. februarja. Navzlic koaliciji liberalcev in naprednj kov in navzlic vladnemu pritisku, zmagali so radikalci v vseh občinah, kjer so se te dni vršile volitve v občinski zastop.

Rim 12. februarja. Obsedno stanje v Siciliji in v Massi-Carrari se razveljavi dné 15. t. m. Ministerstvo se gledé finančnega programa nikakor ne more zjediniti. Boselli in Saracco se upirata Sonnininim načrtom s tako odločnostjo, da je vsaj parcijelna ministerska kriza neizogibna.

Poziv.

Vse p. n. učiteljice in učitelje po Dolenjskem, ki na vprašalno pismo, doposlano jim od učiteljskega društva za Novomeški okraj, še niso odgovorili, najljubše prosimo, naj to z ozirom na važnost in nujnost stvari že skoro storijo blagovoli. Ako se ne morejo za stvar ogreti, naj dopošljejo vsaj negativen odgovor. Le tako je moči zvesti pravo mnenje vsega dolenjskega učiteljskega ter stori odločen korak ali pa ga opusti.

Učiteljsko društvo za Novomeški šolski okraj
dné 11. februarja 1894.

M. Hiti,
t. č. tajnik.

F. Koncilijski,
t. č. predsednik.

Prošnja.

Vse tiste p. n. gg. rodoljube in prijatelje slovenskega petja, ki so blagovolili moji knjigi „Slovensko petje v preteklih dobah“ ali vsled naročbe, ali na ogled njim poslano, vzprejeti, ali mi iste še do danes niso plačali, prav lepo prosim, da mi pošljejo do 15. t. m. vsoto 85 krajcarjev, ker bi me sicer neznosno stanje prisililo, izterjati iste vsote s — poštanim naročilom. Ob enem naznanjam, da imam še 300 iztisov te knjige. Da pridem do količaja novcev, znižal sem knjigi ceno na 53 krajcarjev s poštino vred. Knjiga ima trajno vrednost. Vsi slovenski listi so jo pohvalno ocenili. Slovenske pevce, ki poznajo naše slovenske skladatelje le po imenu, usojam si še posebej na to knjigo opozoriti.

Fran Rakusa,
nadučitelj v Dobovi pri Brezicah (Rann).

Javna zahvala.

V akademskem letu 1893/94 blagovolili so zdaj darovati „Podpiralni zalogi slovenskih vseučiliščnikov v Gradci“:

Slavna „Posojilnica“ v Ormoži	15 gld.
Gosp. dr. Fran Jurtela, odvetnik in deželni poslanec v Šmarji pri Jelsah	10 „
dr. Fran Celestin, kr. gimn. profesor in vseučiliščni docent v Zagrebu	5 „
dr. Anton Čamer, zdravnik v Gradci	5 „
Ivan Fon, gimn. profesor v Rudolfovem	5 „
dr. Benjamin Ipavc, zdravnik v Gradci	5 „
dr. Ignacij Klemenčič, c. kr. vseučil. profesor v Gradci	5 „
dr. Gregorij Krek, c. kr. vseučil. profesor v Gradci	5 „
Peter Majdič, vlastelin v Hudinji pri Celji	5 „
dr. Janko Marolt, okrožni zdravnik na Vrhniki	5 „
Rajko Perušek, c. kr. gimn. profesor v Ljubljani	5 „
dr. J. Rudolf, odvetnik v Konjicah	5 „
Luka, Svetec, c. kr. notar in deželni poslanec v Litiji	5 „
dr. Fran Simonič, skriptor na c. kr. vseučil. knjižnici na Dunaji	5 „
dr. Pavel Turner, zasebnik na Dunaji	5 „
dr. Josip Vošnjak, dež. poslanec in dež. odbornik v Ljubljani	5 „
dr. Fran Žižek, zdravnik v Gradci	5 „
Viktor Globočnik, c. kr. notar v Kranji	3 „
Valentin Krisper, tovarnar in vlastelin v Račah, za natis „Poročila o delovanju in stanju podpiralnih zalog za akademsko leto 1892/93“ popirja za	10 „

Za te velikodušne darove izreka opravični odbor „Podpiralne zaloge slovenskih vseučiliščnikov v Gradci“ plemenitim dariteljem v imenu revnih in podpore vrednih vseučiliščnikov slovenskih najtoplejšo svojo zahvalo ter prosi za daljne obile darove osobito letos, ker se je število ubožih in podpore vrednih vseučiliščnikov slovenskih skoro podvojilo.

V Gradci, dne 7. svečana 1894.

Dr. Gregorij Krek,
c. kr. vseučiliščni profesor, predsednik in blagajnik.
Gojmir Krek,
tajnik.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Umrli so v Ljubljani:

9. februarja: Franc Hogen, mizar, 30 let, Mestni trg št. 10.

10. februarja: Marija Samlund, usmiljena sestra, 38 let, Kravja dolina št. 11. — Karol Schwing vitez pl. Matterne, inženir, 30 let, Cesta na južno železnico št. 1. — Viktorija Herceg, brivčeva hči, 1½ meseca, Stari trg št. 9. — Katar Perat, delavčeva žena, 24 let, Sv. Petra cesta št. 31.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
10. febr.	7. zjutraj	734.3 mm.	1.2° C	brezv.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	733.8 mm.	9.8° C	sl. jzh.	jasno	
	9. zvečer	733.4 mm.	6.2° C	sl. jzh.	jasno	
11. febr.	7. zjutraj	732.4 mm.	6.6° C	brezv.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	732.4 mm.	8.6° C	sl. jzh.	obl.	
	9. zvečer	733.7 mm.	8.4° C	sl. szh.	obl.	

Srednja temperatura 5.7° in 7.9°, za 6.1 in 8.3° nad normalom.

Dunajska borza

dné 12. februarja t. l.

Skupni državni dolg v notah	98 gld.	—	kr.
Skupni državni dolg v srebru	97	85	„
Avstrijska zlata renta	120	80	„
Avstrijska krona renta 4%	97	50	„
Ogerska zlata renta 4%	117	70	„
Ogerska krona renta 4%	95	—	„
Avstro-ogerske bančne delnice	1000	—	„
Kreditne delnice	361	10	„
London vista	125	55	„
Nemški drž. bankovci za 100 mark	61	30	„
20 mark	12	25	„
20 frankov	9	96½	„
Italijanski bankovci	43	60	„
C. kr. cekini	5	93	„

Dné 10. februarja t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	147 gld.	50	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	198	—	„
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	128	—	„
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi	122	75	„
Kreditne srečke po 100 gld.	194	75	„
Ljubljanske srečke	24	—	„
Rudolfove srečke po 10 gld.	22	75	„
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	156	75	„
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	276	50	„
Papirnat rubelj	1	34½	„

Gosje perje! Gosje perje!

Dokler dolgo je še kaj v zalogi, razpošiljam sivo, povsem novo, z roko skubljeno gosje perje, pol kile samo za 60 kr. in boljše vrste za 70 kr. Pošilja za poskušnjo v zabojih po 5 kil proti poštnemu povzetju J. Krassa, izvoz posteljne perja v Pragi 620—I. Zamena dovoljena.

Dva dijaka

se vzprejmeta na hrano in stanovanje na Rimski cesti št. 12. (188—1)

Učenec

se vzprejme v prodajalnico mešanega blaga pri Ferdinandu Hlebs-u v Kranji. (189—1)

Pristno

dolenjsko vino
liter à 48 kr. in izvrsten cvilek liter à 32 kr., pridelek grofa Blagaja, priporoča

KARL SIREK
na Sv. Jakoba trgu šte. 10, poleg redute.

V najem se dá
prodajalnica

(štacuna, ki je jedna najstarejših v Mozirji. Prodajalnica ima vso potrebno opremo, je v bližini cerkve in na jak, lepem prostoru v trgu. Najemnik lahko dobi prav čedno in zdravo, iz dveh sob, kuhinje in drugih potrebnih prostorov obstoječe stanovanje in tudi nekaj vrta v porabo. Isto tako mu je na razpolago tudi skladišče (magacin) za blago. — Najemniški pogoji se izvedo pri gospej **Magdaleni Stuler v Mozirji.** (167—2)

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1893.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selsthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Steyr, Linz, Budejovice, Plzeň, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.
Ob 7. uri 00 min. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selsthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.
Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.
Ob 4. uri 20 min. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregnica, Curih, Genova, Pariz, Linz, Ischl, Budejovice, Plzeň, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 55 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Draždane, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plzeň, Budejovice, Solnograda, Linca, Steyra, Ischla, Gmunden, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Trbiža.
Ob 11. uri 27 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Draždane, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plzeň, Budejovice, Solnograda, Ischla, Gmunden, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregnice, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Inomosta, Ljubnega, Celovca, Pontabla, Trbiža.
Ob 4. uri 55 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža.
Ob 9. uri 27 min. zvečer osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 6. uri 25 min. zjutraj v Kočevje.
Ob 12. uri 00 min. popoldne „ „
Ob 6. uri 10 min. zvečer „ „

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 8. uri 10 min. zjutraj iz Kočevja.
Ob 1. uri 01 min. popoldne „ „
Ob 8. uri 46 min. zvečer „ „

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 18 min. zjutraj v Kamnik.
Ob 2. uri 05 min. popoldne „ „
Ob 6. uri 50 min. zvečer „ „

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 51 min. zjutraj iz Kamnika.
Ob 11. uri 15 min. popoldne „ „
Ob 6. uri 20 min. zvečer „ „ (4—34)

Podjetnik

ki bi hotel prevzeti dovažanje žagovcev za 3 parne žage z 20 do 25 pari konj iz Kočevskih gozdov in nek oskrbovalni magacin za delavce, se išče. — Več pove oskrbovalstvo žage v Travniku, Kranjsko.

Išče se pridna in skušena

prodajalka

v trgovino z raznim blagom v Savinjski dolini blizu Celja. Vstop 1. marca. — Kje? pove upravništvo „Slov. Naroda“. (177—2)

Išče se

krepak in priden deček

iz poštene hiše v večji prodajalno raznovrstnega blaga na deželo. — Ponudbe vzprejema upravništvo „Slovenskega Naroda“. (170—2)

V najem se dá

hiša

zelo pripravna za prodajalnico ali pekarijo, katera je že več let bila v njej. — Več pove lastnik gospod Anton Skrbnjec, gostilničar v Šmarji pod Ljubljano.

Podpisani opozarja slavno občinstvo v mestu in na deželi na svojo

ključarsko delavnico

kjer se izvršujejo točno in po nizki ceni vsa naročila in popravila, kakor tudi štedilna ogotjstva. (90—1)

M. Bremo

ključarski mojster

Ljubljana, Florijanske ulice št. 13.

Zahvala in priporočilo.

Povodim premestitve gostilniške obrti usojam si slavnemu občinstvu in dosedanjim cenjenim gostom v prostorih „Kato-liškega rokodelskega društva“ v Poljskih ulicah uljudno javiti, da sem otvoril

gostilno „Pri luni“ v Krojaški ulici

kjer bodem točil le pristna, zdrava vina in priljubljeno sveže Graško pivo bratov Reininghaus vrček po 10 kr. ter sploh vse ukrenil, da postrežem gostom kar najbolje.

Zahvaljujem se dosedanjim cenjenim gostom za naklonjenost ter se priporočam vsem tudi v bodoče, nadejajoč se, da me bodo tudi v novi moji gostilni prav marljivo obiskovali.

Z velespoštovanjem

Matija Pogačnik.

(187)

Veliki poletni etablisement.

Restavracija, kavarna, vrt, ribnjak z 10 ladijami in 1 propelerjem, vrtiljakom,

vse z električno razsvetljavo, s tramvajem neposredno zvezan z glavnim mestom Zagrebom, se dá v zakup, eventualno se odda takoj spretnemu poslovođu, ki more položiti kavicjo.

Vpraša naj se direktno pri gospodu M. Mileusnić u v Maksimiru pri Zagrebu. (182—1)